

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

НА ТЕМУ: ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО

Канівець Кристина Олегівна

*студентка 4 курсу 1 групи фінансово-правового факультету
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

Державно-приватне партнерство (ДПП) на сьогодні розглядається як інноваційний інструмент розвитку територіальних утворень місцевого та регіонального рівнів. Для регулювання відносин у сфері державно-приватного партнерства в Україні було прийнято спеціальний Закон «Про державно-приватне партнерство» від 1 липня 2010 р. № 2404-VI.

У роботі висвітлені та охарактеризовані питання:

- поняття та об'єкту ДПП;
- основні принципи здійснення ДПП;
- сфери в рамках яких відбувається ДПП;
- форми ДПП;
- джерела фінансування;
- процедура прийняття рішення про здійснення;
- засади проведення конкурсу з визначення приватного партнера;
- яким шляхом може надаватися державна підтримка;
- повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри господарського права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, директор НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України – *Глібо С. В.*

Державно-приватне партнерство

Канівець К. О.
10-17-01

Державно-приватне партнерство – співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, або фізичними особами-підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом.

Згідно з Законом України «Про державно-приватне партнерство» від 01.07.2010 р., об'єктами державно-приватного партнерства є об'єкти, що перебувають у державній або комунальній власності:

- Існуючі, зокрема, *відтворювані (шляхом реконструкції, модернізації, технічного переоснащення) об'єкти, у тому числі ділянки надір;*
- *Створювані або новозбудовані об'єкти.*

- рівність перед законом державних та приватних партнерів;
- заборона будь-якої дискримінації прав державних чи приватних партнерів;
- узгодження інтересів державних та приватних партнерів з метою отримання взаємної вигоди;
- забезпечення вищої ефективності діяльності, ніж у разі здійснення такої діяльності державним партнером без залучення приватного партнера;
- незмінність протягом усього строку дії договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, цільового призначення та форми власності об'єктів, що перебувають у державній або комунальній власності чи належать Автономній Республіці Крим, переданих приватному партнеру;
- визнання державними та приватними партнерами прав і обов'язків, передбачених законодавством України та визначених умовами договору, укладеного у рамках державно-приватного партнерства;
- справедливий розподіл між державним та приватним партнерами ризиків, пов'язаних з виконанням договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства;
- визначення приватного партнера на конкурсних засадах, крім випадків, встановлених законом.

Основні принципи здійснення
державно-приватного партнерства

Ст. 3 Закону

Сфери ДПП:

Відповідно до ст. 4 Закону:

- виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу;
- будівництво та/або експлуатація автострад, доріг, залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;
- машинобудування;
- збір, очищення та розподілення води;
- охорона здоров'я;
- туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт;
- забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем;
- поводження з відходами, крім збирання та перевезення;
- виробництво, розподілення та постачання електричної енергії;
- надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом;
- виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції;
- встановлення модульних будинків та будівництво тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб;
- надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я;
- управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини;
- донорство крові та/або компонентів крові, заготівля, переробка, тестування, зберігання, розподіл і реалізація донорської крові та/або компонентів крові.

Форми ДПП:

(ст. 5 Закону)

Концесійний договір

Договір управління
майном

Договір про спільну
діяльність

Оренда

Лізинг

Джерела фінансування:

Ст. 9 Закону

фінансові ресурси
приватного партнера;

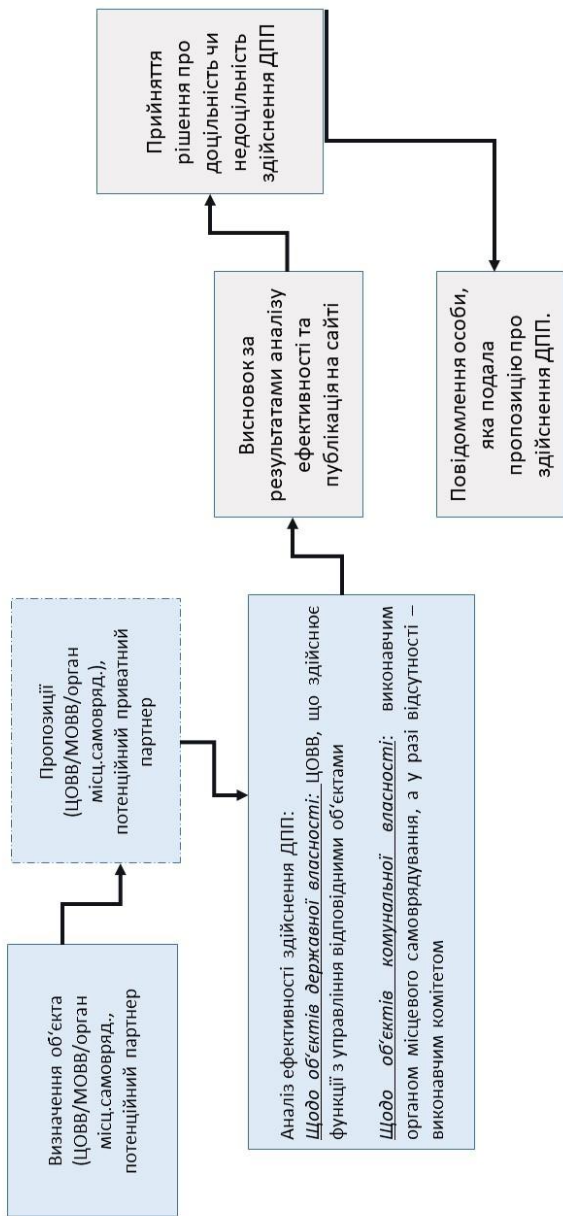

кошти державного та
місцевих бюджетів;

фінансові ресурси,
запозичених в установленому
порядку;

інші джерела, не
заборонених
законодавством.

Процедура прийняття рішення про здійснення ДПП:

Засади проведення конкурсу з визначення приватного партнера

Ст. 15
Закону

строк здійснення державно-приватного партнерства, форма його реалізації та основні етапи;

державний партнер та об'єкти державно-приватного партнерства;

обсяг та форми державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, якщо надання такої підтримки передбачається;

граничний строк подання заявок на участь у конкурсі;

граничний строк проведення конкурсу з визначення приватного партнера;

основні кваліфікаційні вимоги до учасників конкурсу;

основні критерії визначення переможця конкурсу.

Державна підтримка може надаватися:

Ст. 18
Закону

шляхом постачання приватному партнеру товарів (робіт, послуг);

шляхом придбання державним партнером певного обсягу товарів, що виробляються приватним партнером за Договором;

шляхом виплати приватному партнеру платежів, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, зокрема плати за експлуатаційну готовність;

шляхом фінансування за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів та інших джерел згідно із загальнодержавними та місцевими програмами;

шляхом надання державних гарантій та місцевих гарантій;

шляхом будівництва.

Повноваження центрального органу виконавчої влади:

Відповідно до ст. 22 Закону, до повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державно-приватного партнерства, належать:

1. методологічне забезпечення проведення перевірки виконання договорів;
2. підготовка пропозицій щодо забезпечення формування та реалізації державної політики;
3. проведення моніторингу ефективності діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;
4. розроблення концепції та проектів державних цільових програм щодо сприяння розширенню державно-приватного партнерства, вжиття заходів для їх виконання;
5. сприяння захисту законних прав та інтересів державних і приватних партнерів у процесі здійснення державно-приватного партнерства;
6. проведення моніторингу, узагальнення та оприлюднення в установленому порядку результатів;
7. проведення моніторингу дотримання вимог законодавства у сфері державно-приватного партнерства, у тому числі під час проведення конкурсів з визначення приватного партнера;
8. проведення в межах своїх повноважень інформаційно-роз'яснювальної і консультативної роботи;
9. участь в організації навчання і підвищення кваліфікації фахівців у сфері державно-приватного партнерства;
10. ведення обліку договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства;
11. здійснення інших повноважень, передбачених законом.